

BR FERNANDO VAN LIEROP
Geboren te Helmond op 16 januari 1928
Overleden te Dongen
op 12 januari 2009

Na enkele jaren juvenist te zijn geweest trad Gerard in 1943 in de Congregatie van de Broeders van O.-L.-Vr. van Lourdes, werd op 8 december van dat jaar ingekleed, waarbij hij de naam Fernando kreeg - een naam die hij is trouw gebleven - en legde twee jaar later voor het eerst geloften af. Hij volgde de kweekschool, slaagde in 1950 voor het onderwijzersexamen en was vervolgens negen jaar werkzaam aan de lagere scholen in Dongen.

Toen al bleek zijn animo voor het buitenschools jeugdwerk, met name de sportbegeleiding. In 1959 verhuisde hij naar Vught als onderwijzer aan de St.-Willibrordusschool en met Vught raakte hij vergroeid. Hij was er overste, ruim 25 jaar, maar dat bleek geen beletsel te zijn voor een bijna tomeloze inzet voor het jeugdwerk: kampleiding, elftalbegeleider, trainer, begeleider van de schoolcompetitie. Daarnaast was er de parochie waar hij zich inzette voor gespreks- en bezinningsgroepen, als begeleider van misdienaars en lectoren en als lid van het kerkbestuur.

Omvangrijk moet de hoeveelheid drukwerk van zijn hand geweest zijn, gevuld met informatie voor de leden van "zijn" organisaties. Fernando was vóór alles kloosterling, de congregatie ging altijd voor met al wat daar bij hoorde: het dagelijks gebed en de eucharistieviering, maar ook het lidmaatschap gedurende elf jaar van het provinciaal bestuur en van de commissies die daarmee verband hielden.

Zijn dienstbaarheid was vermaard en aan waardering heeft het hem gelukkig niet ontbroken. Naast talrijke onderscheidingen uit de wereld van de sport mocht hij het lidmaatschap in de Orde van Oranje-Nassau, het erekruis Pro Ecclesia et Pontifice en de erepenning van de Gemeente Vught ontvangen.

De laatste jaren ging het met zijn gezondheid niet best. Ziekenhuisbezoeken waren schering en inslag, en hij moet dikwijls pijn gehad hebben, als was het alleen maar omdat hij niet meer kon doen wat hij eigenlijk nog wilde. Verschillende operaties waren daar debet aan, maar klagen deed hij eigenlijk nooit, wel constateren dat het niet meer ging.

Er volgde nóg een operatie die niet zonder risico's was, maar eigenlijk onvermijdelijk. Hij kwam voor revalidatie naar Dongen en schijnbaar knapte hij op, maar op 12 januari vond de verpleegster hem dood in zijn ziekenkamer.

Het was een bijzondere gewaarwording de kist van een 80-jarige te zien begeleiden door een groep jeugdige voetballers in uniform. Dat kon men waarnemen in de goed gevulde H. Hartkerk te Vught op zaterdag 17 januari, waar hij met alle eer die deze tot het laatst dienstbare man toekwam werd uitgeluid.

Hij ruste in vrede.

Brs. Th.R./A.R.